

**STRAZ
PRZEDNIA
W LECIE
1934 R**

BIBLIOTEKA GPS
wydano z subskrypcji

SGH
domniemy x 07.1.46

STRAŻ PRZEDNIA W LECIE...

Obozy letnie „Straży Przedniej“, obok celów wypoczynkowych, stawiają sobie za zadanie z jednej strony przeszkolenie możliwie wszechstronne zarówno kadry instruktorskiej jak i samej młodzieży, z drugiej strony, tak jak obozy innych organizacji, dążą poprzez życie obozowe do osiągnięcia zespolenia organizacyjnego, opartego o głębokie koleżeństwo i przyjaźń.

Charakter szkolenia wynika bezpośrednio z zadań i metod organizacji, zmierzających do wyrobienia młodych działaczy społecznych, i ta właściwość nadaje szkoleniu na obozach Straży charakter specjalny.

Obejmuje ono przede wszystkim zorganizowaną pracę zespołową w działaniach dla organizacji najważniejszych: samowychowania i samokształcenia z jednej strony, pracy realizacyjnej z drugiej. Na pograniczu obu rozwija się akcja społeczno - poznawcza, krajoznawstwo i ludoznawstwo, oparte o kontakt z ludnością okoliczną, z którego to kontaktu obie strony wynoszą pewne konkretne wartości kulturalne.

Dobierając tereny pod obozy kierowaliśmy się naturalnie i zdrowotnością i pięknem krajobrazu, ale również w bardzo silnym stopniu możliwościami pracy społecznej i poznawczej i rolą, jaką te prace mieć mogą w życiu okolicy. To też największe skupienie obozów było na Pomorzu i na kresach wschodnich.

W całokształt pracy obozowej ubiegłych wakacyj wchodziły:

1) dwa obozy instruktorskie, obejmujące 8-dniowe konferencje instruktorskie, obóz żeński w Kartuzach, liczący 164 uczestniczek i męski w Chmielnie, liczący 225 uczestników;

2) w różnych ośrodkach Polski, na Wileńszczyźnie, Kaszubach, na Śląsku zorganizowano 16 obozów okręgowych, w tem 7 żeńskich i 9 męskich, obejmujących łącznie 80 instruktorek i 119 instruktorów, 448 uczestniczek i 769 uczestników, przede wszystkim z pośród kierowników zespołów i przewodników kół.

1

KIC

68376

W przeciwieństwie do lat poprzednich tegoroczna akcja letnia obejmowała wyłącznie młodzież, mającą za sobą przynajmniej parę miesięcy pracy w Straży, i młodzież, która przeszła już obozy i kursy dla instruktorów lub kierowników zespołów.

Młodzież i instruktorzy strażowi przybyli na obóz z dorobkiem doświadczeń, z szeregiem myśli i pytań, zrodzonych w toku pracy. Toteż właściwym celem było nie tylko zapoznanie się coraz głębsze z zasadami i metodami Straży, ale również wymiana doświadczeń, wspólna praca poznawcza, wytknięcie wspólnych kierunków i metod zarówno w zakresie poznawczo-wychowawczym, jak i realizacyjnym, oraz wreszcie szczere porozumienie się ideowe.

Praca obozów i konferencji instruktorskich prawie wyłącznie skupiała się wokół spraw ściśle organizacyjnych, programowych i metodycznych jako niemal jedyny teren realizacji pozaobozowej mając ogniska, odwiedzone licznie przez ludność okoliczną.

Obozy okręgowe dość równomiernie rozdzieliły swe wysiłki między pracę realizacyjną wzgl. społeczno-poznawczą i pracę samokształceniową i wewnętrzną-ideową.

Mają za sobą obozy szereg pozycji w swym dorobku użytecznych społecznie, wykonywanych planowo, z energią i zapałem. A więc pomoc sanitarną, propagandę higieny, przedewszystkiem poprzez działalność kół opieki nad dziećmi, pod kierunkiem lekarzy obozowych, imprezy propagandowe i rozrywkowe, wszystkie z dochodem, na powodzian, organizowanie bibliotek wiejskich, świetlic dziecięcych, prowadzenie samodzielne kolonij dla dzieci. Odmiernym typem pracy była praca fizyczna, na roli, przy budowie drogi, mostu i t. p. Dużo pracy wewn.-obozowej dostarczyło też samo obozownictwo.

Praca taka prócz celów społecznych miała zawsze za zadanie wychowanie i próbę charakteru w odniesieniu do jednostki, wyrobienie umiejętności pracy zbiorowej i odpowiedzialności zbiorowej w odniesieniu do zespołu.

Praca społeczno-poznawcza dokonywana była przez krajoznawstwo, wywiady na wsi, poznawanie specjalnych zagadnień ziem polskich, zbliżenie się do życia organizacyjnego młodzieży tam, gdzie ono wogóle na wsi istnieje, próby organizowania tego życia w innych ośrodkach.

Prace wewnętrzne obozów objęły od strony poznawczej, krytycznej i refleksyjnej całość zagadnień dotyczących myślowego, ideowego i formalno-organizacyjnego życia Straży. Były to przedewszystkiem zagadnienia światopoglądu i wychowania, sprawy metod i form organizacyjnych.

W podchodzeniu do tych prac obieraliśmy w zasadzie dwie drogi: Dla zagadnień o naturze poznawczej, wymagających przygotowania fachowego, czy też zetknięcia się praktycznego, zaproszono prelegentów specjalnych.

Takimi były zagadnienia mniejszości narodowych w Polsce, emigracja polska, systemy walki z bezrobociem w Polsce i zagranicą, młodzież w państwach europejskich i inn. Dla zagadnień, dla których przygotowaniem było niejako całoroczne życie organizacji, obieraliśmy metodę: krótkiego zagadnienia na plenum, przepracowania w małym zespole i przedstawienia rezultatów wobec całości obozu. Takimi były zagadnienia programów, metod i postawy ideowej Organizacji.

W obozach instruktorskich najsilniejsze zainteresowanie myślowe i uczuciowe skupiło się wokół dyskusyj nad poglądami społeczno-politycznymi grona instruktorskiego, wokół ustosunkowania się do zagadnień światopoglądowych młodzieży, wreszcie programu kształcenia instruktorów.

W obozach okręgowych natężenie pracy największe było w sprawach samokształcenia i samowychowania, jego kierunków i metod. Obozy strażowe rozporządzały dobranymi bibliotekami, to też lektura stała się zasadniczą podstawą pracy.

Dzień obozowy podzielony równomiernie między pracę: 1) realizacyjną wzgl. społeczno-poznawczą, 2) samokształcenia czy też przysposobienia organizacyjnego, 3) pracę obozową, i 4) wychowanie fizyczne, ujęty był dość ściśle w ramy regulaminu i porządku dziennego.

Wieczorem ognisko — skupiające cały obóz, i licznych, nieraz do kilkuset osób liczących gości. Od momentu szczerego wzruszenia i zadumy do chwil niepohamowanego humoru zawsze ognisko spajało, łączyło, bratało tych wszystkich, którzy przy niem siedzieli, czy to był swój, czy gość po raz pierwszy przybyły w odwiedzinę.

Ogniska w obozach żeńskich, z reguły prawie na terenie obozu, stwarzały z nich niejako domy gościnne, obozy męskie częściej wyruszały pod wieczór do odległych nieraz wiosok z przygotowanym programem ogniskowym.

Obozy instruktorskie były przygotowaniem programowym i organizacyjnym dla obozów okręgowych. Obozy okręgowe stały się terenem usamodzielnienia okręgów, wyzwolenia się nowych pomysłów, nowej inicjatywy. Jednocześnie dały dowód, iż poważnym jest wspólny nurt życia organizacji i na istotnych podstawach oparta jest jej spójność.

Helena Dębińska-Śliwińska, Bronisław Nietyksza.

■ ■ ■ ■ ■

Obozy i Konferencje Instruktorskie **Kartuzy-Chmielno** 28.VI ————— 18.VIII

Obóz Centralny i Konferencja Instruktorska żeńska w Kartuzach

„W. F.” na obozie instruktorek w Kartuzach.

Obóz został otwarty w dniu 1.VII.
— ukończony 20.VII.

Obejmował on właściwy obóz do
dn. 12.VII. i w ramach obozowego
życia pracującą Konferencję In-
struktorską do dn. 20.VII.

W okresie pierwszym liczba
uczestniczek obozu wynosiła 130,
w okresie drugim — 164. Były to
zarówno czynne instruktorki, jak
kandydatki na instruktorki, które w
tym roku wyszły z zespołów Straży.
Reprezentowanych było 11 okręgów
i 75 miast.

Pod względem organizacyjnym
obóz przedstawiał 7 grup, w tem 11
zespołów.

Tok prac obozu i Konferencji
obejmował:

- 1) prace zespołów podczas obo-
zu, 2) wykłady zaproszonych
prelegentów, 3) prace okręgów
(głównie przygotowanie do obo-
zu okręgu), 4) prace specjalne
obozowe (w tem najwyższe —
ogniska), 5) wychowanie fizycz-
ne. Pozatem prace całości Kon-
ferencji.

Prace zespołów zostały zorganizowane
podczas dwóch pierwszych dni
obozu, po przedstawieniu na plenum
szczegółowego planu prac, na pod-
stawie zgłoszeń uczestniczek obozu.
Kierowniczkami prac komisji przed-
stawiały wyniki ich podczas Konfe-
rencji Instruktorskiej. Ta metoda
pracy, przeprowadzana konsekwent-
nie, pozwoliła na przerobienie ma-
terjału dość obszernego. W wyniku
uczestniczek obozu i konferencji za-
poznały się z całokształtem pracy
Organizacji, omówiły szereg naj-
ważniejszych w życiu Organizacji
zagadnień. Prace letnie dały impuls
do coraz sprawniej organizowanej,

zwartej pracy, zarówno w zespołach
jak i w kierowniczych jednostkach
instruktorskich.

Prócz prac całości obozu i ko-
misyj, organizowano lekturę indywi-
dualną i zbiorową, tak, że łącznie
„dzień roboczy” przekraczał nieraz
7 a nawet 8 godzin.

Do zagadnień specjalnie ważnych
w pracach obozu należą: ustosunko-
wanie się instruktorek do zagadnień
społeczno-politycznych, zagadnienie

moralności we współczesnym wycho-
waniu dziewcząt, współpraca z inne-
mi organizacjami, kształcenie in-
struktorek. Z pośród prelekcji z
wielkim zainteresowaniem spotka-
ła się sprawa młodzieży w Rosji So-
wieckiej, omówiona przez znawcę
i obserwatora tego zagadnienia.

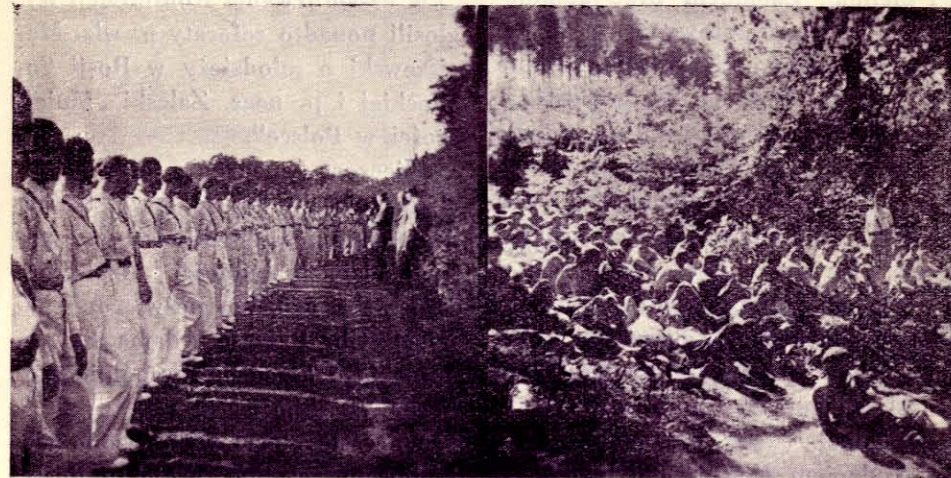
Ogniska i wycieczki po ziemi ka-
szubskiej i wybrzeżu były żywym
uzupełnieniem obozu instruktor-
skiego.

Obóz Centralny i Konferencja Instruktorska męska w Chmielnie

W obozie wzięło udział 225 u-
czestników z pośród instruktorów
i kandydatów na instruktorów,
władz okręgowych i głównych. Pro-
gram zajęć dziennych w okresie
przed Konferencją wyznaczał na
prace programowe 3 $\frac{1}{2}$ godz. czasu

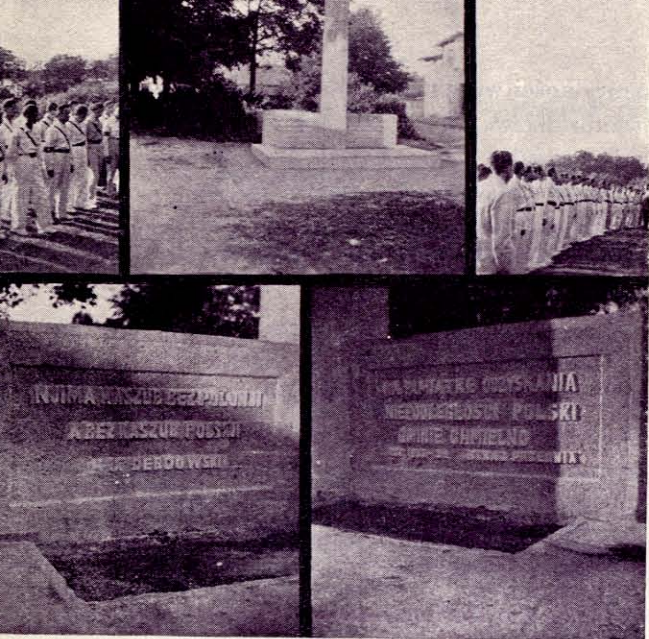
przedpołudniowego oraz 2 godziny
popołudniu. Dzień obozowy ponad-
to był urozmaicony różnorodnymi
zajęciami gromadnymi, jak sport,
kąpiele, ogniska, wycieczki i t. p.
Treścią pracy obozu stały się za-
gadnienia i poglądy w dziedzinie

Obóz Instruktorski w Chmielnie.

Przy apelu.

Przy pracy. (Fragment z dyskusji).

Pomnik wystawiony na pamiątkę powrotu Kaszub do Polski przez uczestników Obozów Instruktorskich w Chmielnie, według proj. inż. Z. Byliny.

organizacyjnej, światopoglądowej i społeczno-politycznej. Pracę dwutygodniowego obozu traktowano jako przygotowanie zespołowe materiałów, sprawozdań i tez na Konferencję. Pracowały zespoły, komisje i plenum. Zadaniem prac zespołowych było przygotowanie się do dyskusji ogólnej i przepracowanie „Wskazań” Adama Skwarczyńskiego. Komisje tworzyły się na gruncie specjalnych zagadnień organizacyjnych, jak praca realizacyjna, praca wewnętrzno-ideowa, praca instruktora. Na zebraniach ogólnoobozowych ogniskowano wyniki pracy zespołów i komisyj. Zebrania te miały charakter zagajenia do prelekcji, dyskusji międzyzespołowej i indywidualnej.

Zadaniem Konferencji było ustalenie wytycznych dla wielostronnej

pracy instruktora strażowego. Wytyczne te oparto na przepracowanych uprzednio na obozie materiałach. W dziedzinie organizacyjnej uwzględniono poglądy na zespół, koło, pracę realizacyjną, wewnętrznno-ideową i instruktorską, precyzując je w ściśle ujęte wytyczne, które stanowiły zarazem syntezę doświadczeń organizacyjnych, zebranych w różnych częściach Polski.

Praca Konferencji w dziedzinie światopoglądowej zmierzała do nakreślenia wspólnej postawy wychowawczej wobec tworzenia się światopoglądu wśród młodzieży.

Dziedzina poglądów społeczno-politycznych obejmowała problemy mniejszości żydowskiej i ukraińskiej w Państwie, oraz polską politykę emigracyjną. W zagadnieniach mniejszościowych traktowanych poznawczo dążono do indywidualnej oceny jednostek i grup wśród mniejszości, oraz stosunku ich do polskich dróg rozwojowych.

W czasie trwania Konferencji wygłosili ponadto referaty p. wiz. Maciszewski o młodzieży w Rosji Sowieckiej i p. nacz. Zaleski „Mniejszości w Polsce”.

Wieczory spędzano przy ogniskach, wypełnianych żywą treścią regionalną i widowiskową, z czynnym udziałem ludności kaszubskiej. Uroczyste ognisko poświęcone pamięci Ob. Prezesa Adama Skwarczyńskiego urządzono wspólnie z obozem żeńskim.

W czasie obozu wykończono wybudowany według projektu instr. inż. Z. Byliny pomnik, wystawiony

na pamiątkę powrotu Kaszub do Polski. Odsłonięcie pomnika nastąpiło w sierpniu, na obozie śląsko-polesko-wołyńskim.

Uczestnicy odbyli 2-dniową wycieczkę lądowo-morską na Hel, do Gdyni i Gdańska, gdzie w pełnym umundurowaniu spędzili 1 dzień.

Akcja letnia w zestawieniu statystycznym

	N	Okręg	Miejscowość	Ilość uczestników	Ilość instruktorów (ek)
Męski	1	Krakowski	Hermanice	106	14
	2	Lubelski	Serwy	42	8
	3	Lwowski	Ściepieniewo nad Naroczą	90	15
	4	Łódzki	Biała Górka	54	12
	5	Poleski	Chmielno	35	7
	6	Pomorski	Jordanów	76	8
	7	Poznański	Nowojelnia	93	10
	8	Śląski	Chmielno	78	12
	9	Warszawski	Troki	105	22
	10	Wileński	Opsa	70	7
	11	Wołyński	Chmielno	20	4
Żeński	1	Krakowski	Lidzbark	50	6
	2	Lubelski	Serwy	38	4
	3	Lwowski	Kupa nad Naroczą	51	9
	4	Łódzki	Lasy Smardzew.	66	7
	5	Poleski	Kartuzy	35	5
	6	Pomorski	Nowojelnia		
	7	Poznański	Nowojelnia	39	18
	8	Śląski	Kartuzy	44	4
	9	Warszawski	Lidzbark	87	16
	10	Wileński	Kupa nad Naroczą	54	7
	11	Wołyński	Kartuzy	24	4
Razem				Uczestników 769	Instruktorów 119
				Uczestniczek 488	Instruktoerek 80
Obóz centralny męski			Chmielno	—	225
Obóz centralny żeński			Kartuzy	—	164

23.VII--14.VIII

OBOZY OKRĘGOWE

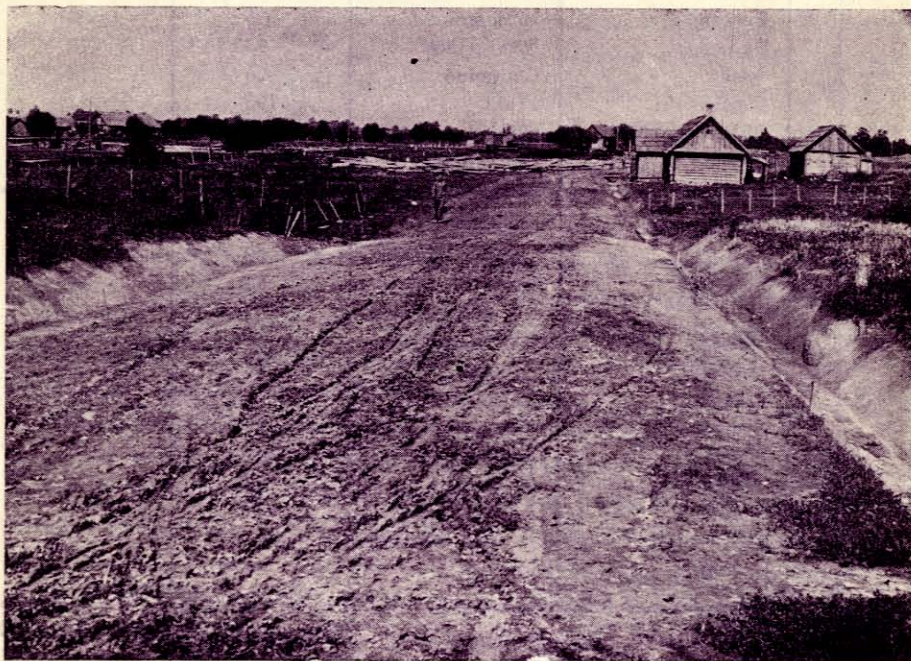
Na ziemi wileńskiej

Narocz -- Troki -- Nowojelnia -- Opsa

Obóz zespołów wileńskich męskich w Opsie.

Obóz zgromadził 70 uczestników i 7 instruktorów. Uczestnicy utworzyli 5 zespołów dla pracy realizacyjnej i wewnątrzno-ideowej. W pra-

szosę o długości 418 metrów z rowami obustronnymi, od traktu Opsa—Brasław do ośrodka zdrowia i następnie do stacji kolejowej. Wy-

Fragment drogi, wybudowanej przez obóz wileński w Opsie.

cę realizacyjną włożono wiele wysiłku fizycznego, dała też ona w Opsie realne wyniki. Zbudowano

konano aleję im. Adama Skwarczyńskiego w parku Szkoły Rolniczej o długości pół kilometra, szerokości

Obóz zespołów wileńskich w Opsie na terenie Szkoły Rolniczej wraz z kierownictwem i grupą wychowanków szkoły.

3 mtr. Uporządkowano zapomniany cmentarz żołnierzy rosyjskich, poległych w wojnie światowej. Budowa drogi spotkała się z uznaniem i wdzięcznością całej okolicznej ludności, która chętnie udzielała sprzętu potrzebnego do budowy.

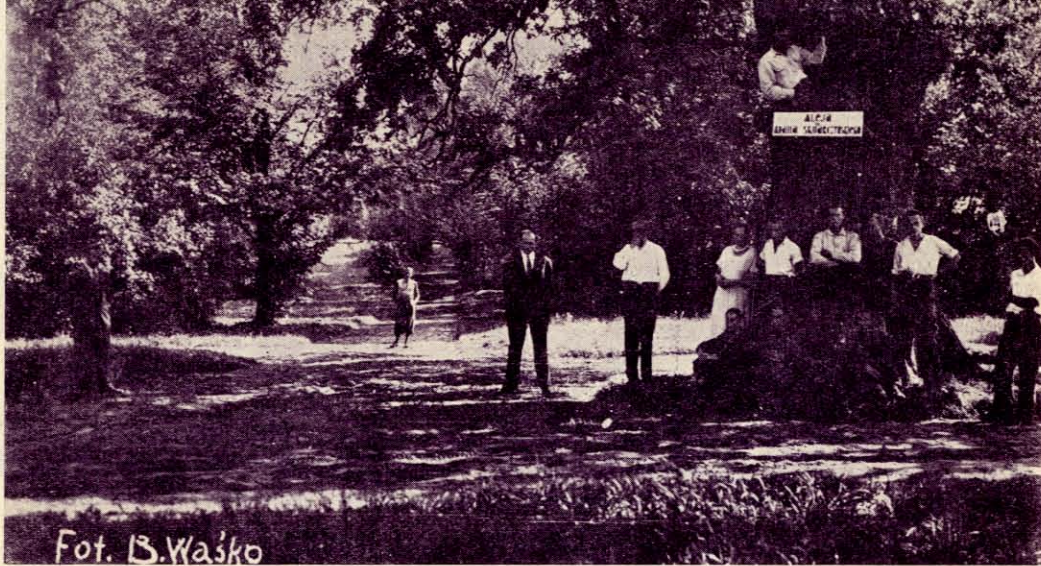
Wiele pomysłowości włożyli uczestnicy w ogniska w Opsie i w okolicznych wsiach. Na wyróżnienie zasługuje obchód 20-lecia Kadrówki w Jurewiczach, gdzie wręczono miejscowemu oddziałowi Z. S. biblioteczkę liczącą 122 książki z katalogiem. O współżyciu, jakie wytworzyło się pomiędzy obozem a ludnością, może świadczyć fakt, że ognisko pożegnalne zgromadziło około 500 osób z Opsy i okolic. Zespoły weszły ponadto w serdeczny kontakt z uczniami miejscowej Szkoły Rolniczej, gdzie zorganizowały 13 po-

gadaneł z przezrociami. Zespoły ofiarowały szkole aparat radiowy 3-lampowy oraz biblioteczkę, składającą się z 129 książek i 60 egzemplarzy pism.

Praca wewnątrzno-ideowa obejmowała całość zagadnień organizacyjnych, omawianych z zespołami przez instruktorów, następnie zagadnienia społeczno-poznawcze, dotyczące problemów Polski dzisiejszej (polityka mniejszościowa, za-

Cmentarz rosyjski po ukończeniu prac.

Aleja im. Adama Skwarczyńskiego w parku Szkoły Rolniczej w Opsie, wykonana przez grupę uczestników obozu.

graniczna, przeobrażenia społeczne, gospodarcze), wreszcie t. zw. „pogadanki terenowe“, informujące o praktycznych zagadnieniach powiatu brasławskiego. Na prelegentów zaproszono między innymi komendanta posterunku P.P., komendanta oddziału Z. S., dyrektora Szkoły

Rolniczej, wójta Opsy, miejscowego instruktora oświaty pozaszkolnej oraz kilku wychowanków Szkoły Rolniczej. Liczba zebrań dyskusyjnych w ciągu obozu wyniosła 36. Z końcem obozu zespoły odbyły wycieczkę do Brasławia i przyszłego portu polskiego — Druż.

Obóz zespołów żeńskich Wileńszczyzny n/d Narocz

Obóz liczył 54 uczestniczek i 7 instruktorek. Uczestniczki zgrupowane w 4 zespołach podejmowały pracę samokształceniową w dziedzinie zagadnień mniejszościowych ze szczególnym uwzględnieniem kwestji białoruskiej, zagadnień organizacyjnych oraz roli kobiety współczesnej w świecie pracy. Pracę społeczną podjęły specjalne koła w pobliskim Kobylniku, gdzie pracowały w świetlicy, liczącej około 100 dzieci, ucząc je gier, pieśni, zabaw,

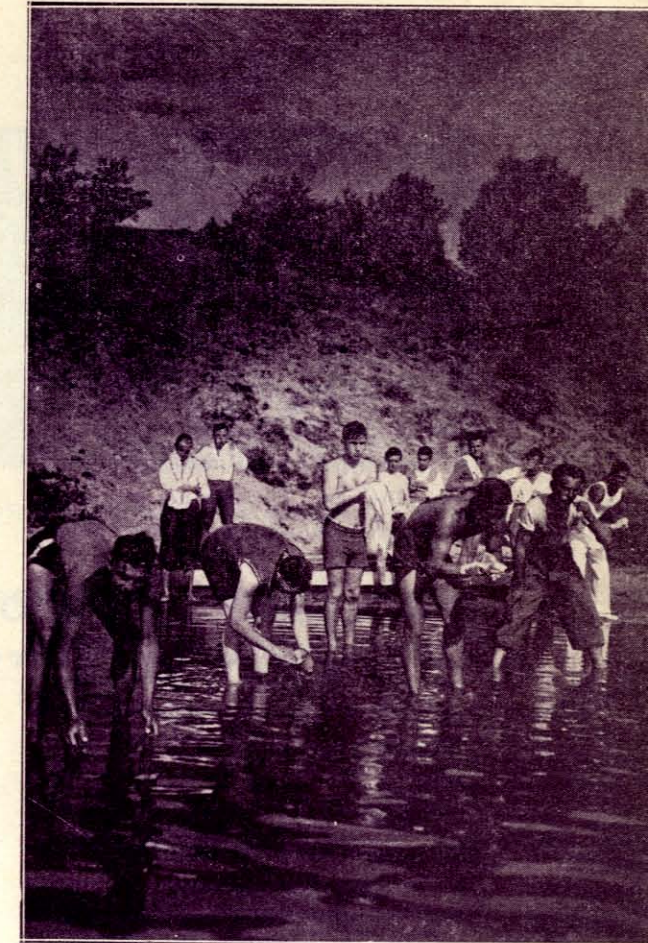
Obozy nad Narocz.

i prowadząc pożyteczne pogadanki. Wywiady społeczno - poznawcze w czasie bliższych wycieczek pozwoliły orientować się uczestniczkom w stopie życiowej, stosunkach gospodarczych i społecznych wsi wileńskiej. Życie obozowe urozmaicały zajęcia w instytucjach wewnętrznych, jak

poczta, świetlica, biblioteka, ogniska, gazetka, chór i żywa kronika obozu. Prócz codziennych ognisk dla ludności miejscowej, uroczyscie obchodzono Święto Kadrówki, wspólnie z męskimi i żeńskimi zespołami Okr. Lwowsk., wspólnie też odbyło się uroczyste ślubowanie.

Obóz męskich zespołów Okręgu Lwowskiego nad Narocz

Zespoły lwowskie rozbiły obóz nad brzegami Naroczy w lesie opodal wsi Ściepieniewo. Kilkanaście dużych namiotów pomieściło 115 osób, w tym 90 uczestników i 15 instruktorów. Sąsiedztwo licznych wsi i zaścianków pozwoliło wejść zespołom w bliższy kontakt z ludnością i zaprzyjaźnić się z nią na gruncie współpracy, która też w ciągu 3 tygodni dała pożądane wyniki. Zespoły podjęły pracę w 14 osiedlach w promieniu 16 klm., stawiając sobie za zadanie założenie w każdym z nich biblioteczki i świetlicy. Z przywiezionych 450 książek utworzono 10 biblioteczek, przeinstruowano ochotniczych „bibliotekarzy“ po wsiach, którzy też zaraz przystąpili do pracy. Stałe świetlice przy poparciu gmin udało się założyć w kilku ośrodkach. W pozostałych wsiach urządzono wieczory dla ludności, których zadaniem była propaganda czytelnictwa, inicjowanie kulturalnej rozrywki, szerzenie znajomości ziem polskich, imprezy artystyczne, nierzadko z udziałem orkiestry i chóru wiejskiego, propa-

Toaleta poranna w Narocz.

Budowa stadionu sportowego w Kobylniku przez lwowski obóz męski.

ganda LOPP-u, spółdzielczości i t.p. W Kobylniku wykonano zbiorową pracę niwelacji boiska sportowego, budowy bieżni i dwu placów do gier, pozatem obóz prowadził dożywianie na terenie okolicy, naukę dla analfabetów i przychodził z pomocą ludności przy żniwach, z pomocą sanitarną pod kierunkiem lekarza.

Zajęcia realizacyjne wypełniały większą część dnia obozowego. Jednocześnie prowadzono pracę wewnętrznou-ideoową i samokształceniową w formie prelekcji, dyskusji i zajęć zespołowych. Omawiano zagadnienia społeczno-gospodarcze Wileń-

szczyzny, pracowano wspólnie nad poglądami dotyczącymi przeszłości i współczesnych zagadnień społecznych Polski, ustalono kierunki i metody pracy okręgu na rok następny. Zorganizowana na miejscu biblioteka, czytelnia oraz biblioteczki zespołowe dostarczały materiału dla pracy samokształceniowej.

W 20-lecie czynu legionowego zorganizowano łącznie ze sąsiednimi obozami żeńskimi uroczystą akademię, połączoną z defiladą i zawodami sportowymi w Kobylniku, wieczorem uroczyste ognisko nad Naroczą. 12 sierpnia odbyła się w Kobylniku impreza „Na powodziań”.

Zespoły podjęły się kontynuowania pracy w objętych przez siebie wsiach, przysyłania im w ciągu roku pism, książek i zebranej odzieży.

Ludność okoliczna żegnała serdecznie rozjeżdżających się uczestników, przysyłając do obozu delegacje z kwiatami. Kierownictwo obozu poczyniło starania, by zapewnić zespołom lwowskim możliwość corocznego obozowania na tym terenie.

Obóz żeńskich zespołów Okręgu Lwowskiego nad Naroczą

W obozie wzięło udział 59 uczestniczek i 9 instruktorek. Obóz zorganizowany w schronisku szkolnym nad jeziorem Narocz obejmował dom mieszkalny, złożony z 4 sal, dużą polanę i plażę. Wewnętrzno-ideoowa praca obozu prowadzona była na zebraniach ogólnych. W programie jej o charakterze społeczno-poznaw-

czym, szczególny nacisk położono na rolę kobiety w społeczeństwie, na kierunek jej pracy społecznej, domowej i zawodowej.

Ośrodkiem pracy realizacyjnej było 6 zespołów. Zorganizowały one i prowadziły codziennie przedszkole dla dzieci oraz letnią świetlicę dla dziewcząt z okolicy, utworzyły we

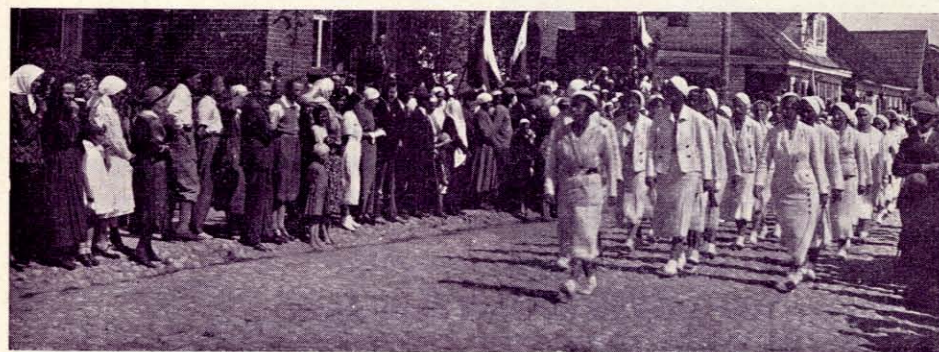
wsi wypożyczalnię, złożoną z przywiezionych i oprawionych książek, zajmowały się ponadto pracą wewnętrznou-oboową w bibliotece, gazecie, przy ogniskach, w chórze, w spółdzielni i t. p. Obóz odbył wycieczki: wybrzeżami Naroczy do Nanosów, Czerewki, i dwudniową do Wilna.

20-lecie Czynu Legionowego obchodzono w Kobylniku wspólnie z obozem wileńskim i męskim lwowskim. Pod koniec obozu odbyło się wespół z sąsiednimi obozami ognisko, poświęcone pamięci Adama

Wycieczka obozu lwowskiego (zespoły żeńskie) z nad Naroczy w Wilnie na tle ruin zamkowych.

Skwarczyńskiego, połączone z uroczystym ślubowaniem uczestniczek.

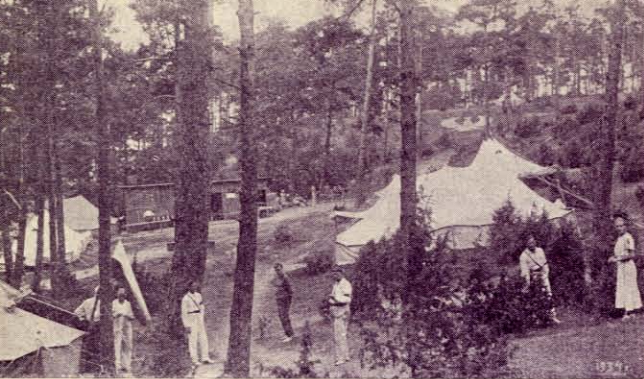

Rocznica 20-lecia Czynu Legionów w Kobylniku. Defilada obozu żeńskiego zesp. lwowskich.

Obóz męski Okręgu Warszawskiego w Trokach

W obozie wzięło udział 22 instruktorów oraz 105 uczestników, z tego 46 u. z Warszawy i 50 u. z 20 ośrodków okręgu. Uczestnicy skupieni w 13 zespołach utworzyli ponadto 3 grupy obozowe. Pracę społeczno-poznawczą połączono z akcją wśród miejscowej ludności. Zbierano materiały i obserwacje drogą wywiadów oraz wycieczek po okolicznych wsiach, w ramach zagadnień

wsi, okolicznego przemysłu i handlu i mniejszości narodowych. Zebrane materiały służyły następnie do opracowań i referatów w pracy samokształceniowej obozu. Uczestnicy grupy wiejskiej rozwijali zagadnienia spółdzielczości, stosunków agrarnych i techniki rolnictwa, życia organizacyjnego i społecznego wsi. Grupa „mniejszościowa” przedstawiła zagadnienie białoruskie, litew-

Obóz warszawski męski w Trokach.

skie i karaïmskie. Grupa przemysłu i handlu przepracowała sprawę lnu i jego sprzedaży. Delegat M. S. Z. przedstawił uczestnikom możliwości współpracy z młodzieżą polską zagranicą. Delegat Inst. Bad. Spraw Narodowościowych wygłosił prelekcję o zagadnieniu mniejszości narodowych w Państwie. Ponadto poruszono na zebraniach szereg zagadnień światopoglądowych. Zagadnie-

Obóz żeński zespołów wielkopolskich i pomorskich w Nowojelni

Na płn.-zachód od miasteczka Nowojelni na dwóch polanach w sosnowym lesie rozbiły obóz Okręgi Poznański i Pomorski. Na jednej polanie prymitywne domki drewniane, w których mieszkało 57 uczestniczek. W środku drugiej polany maszt ze sztandarem i ognisko.

Przedpołudnie wypełniała praca samowychowawczo-ideowa, pracę tę prowadził wspólnie cały obóz. Zespoły spędzały czas na wspólnej lekturze i przygotowaniu się do ogólnoobozowych dyskusyj. Program samo-

nia te wynikały przeważnie z lektury „Wskazań” Adama Skwarczyńskiego i były następnie przedmiotem pracy na zebraniach wewnętrznozespołowych.

W czasie żniw cały obóz niósł kilkakrotnie pomoc miejscowej ludności. Wieczorami odbywały się ogniska przy licznych udziałach okolicznych włościan. Żywe zainteresowanie wzbudziło popularne widowisko: „Frontem do morza”, zainscenizowane siłami zespołowymi na scenie teatru KOP. Dochód w kwocie około 100 zł. przeznaczono na powodzian. Również wiele wysiłku włożyły zespoły w uroczystość 6-go sierpnia i ognisko w tym dniu w Trokach.

W czasie trwania obozu zespoły odbyły wycieczkę na granicę litewską oraz do Wilna.

kształceniowy wypełniony był zarówno sprawami organizacyjnymi, jak społeczno-poznawczymi i światopoglądowymi, przy udziale zaproszonych prelegentów.

Dzień obozowy wypełniały poza tym zajęcia grup: gazetki obozowej, spółdzielni, chóru, komisji ogniskowej, czytelnicy pism i t. p.

Dla pracy realizacyjnej w środowisku społecznym wyłoniły się koła: świetlicy dla dzieci, świetlicy dla dziewcząt wiejskich i kursu nauki robót ręcznych, sanitarne, krajo-

Obóz żeński zespołów wielkopolskich i pomorskich w Nowojelni. Grupa uczestniczek na tle domków obozowych.

znawczo-wywiadowcze z podziałem na grupy a) gospodarczą, b) podań i legend, c) sztuki. Pracą tą objęto 3 wsie: Tolkuny, Międzygórz, Nowojelnią.

W oddziaływaniu na wieś pomagały bardzo ogniska, na których frekwencja przeciętnie wynosiła 40 — 50 osób, w niedzielę 100 do 150 osób z pośród miejscowej ludności, w dużym procencie białoruskiej.

Ślubowanie odbyło się przy pożegnalnym ognisku, na którym okoliczna ludność gorąco żegnała obóz („Panienci tu powinny być nie 3 tygodnie, ale 3 miesiące i co roku”), a specjalna delegacja wiejska ze wzruszeniem dziękowała komendantce za wszystkie jasne chwile,

które wniosły dziewczęta w ich życie.

Obóz żeński zespołów wielkopolskich i pomorskich w Nowojelni. W „jadalni”.

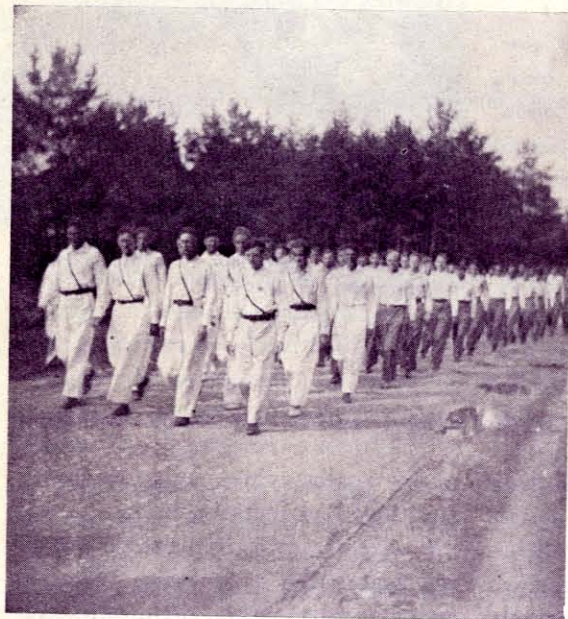
Obóz męski zespołów wielkopolskich w Nowojelni

Obóz mieścił się w pobliżu Nowojelni nad rzeką Mołczadką; liczył uczestników 93 z 23 ośrodków Okręgu Poznańskiego i 10 instruktorów. Uczestnicy skupieni w 5 zespołach obozowych utworzyli ponadto 7 kół

pracy realizacyjnej, mianowicie oświatowe, charytatywne, poznawania wsi, prasowe, imprezowo-wokalne, regionalne i sportowe. Plonem pracy realizacyjnej było kilkanaście numerów „Młodej myśli”, za-

Obóz poznański w Nowojelni. Ob. V-Prezes Karol Makuch, ob. Nacz. Nietyksza i ob. kmdt. dr. Bylina przy apelu porannym.

W marszu. Zespoły poznańskie.

mieszczających komunikaty z życia najbliższych wsi, szereg ognisk w okolicznych wsiach o programie oświatowo-rozrywkowym, zebranie materiału, dotyczącego życia społecznego wsi, pomoc sanitarna pod kierunkiem lekarza dla mieszkańców okolicy, akcja pomocy w czasie pożaru wsi i t. p. Aktem zbiorowej pracy był dzień 20-lecia Kadrowki w Nowojelni.

Praca samokształceniowa odbywała się na ogólnoobozowych zebraniach dyskusyjnych, których tematem były zagadnienia mniejszościowe, higieny osobniczej, problemy młodej wsi ze szczególnym uwzględnieniem Nowogródziny, jej struktury gospodarczej i społecznej, oraz tematy organizacyjne. Praca samokształceniowa polegała na przemyśleniu i przedyskutowaniu zagajonych dyskusyj oraz ustaleniu tez na zebraniach plenarne. Podstawą pracy w zespole były poza tym „Wskazania” Adama Skwarczyńskiego oraz referaty uczestników.

W czasie trwania obozu odbyła się wycieczka po Nowogródzynie, t. zw. „szlakiem mickiewiczowskim”.

Uczestnicy obozu poznańskiego z grupą Białorusinów.

„Straż Przednia” pod „Kamieniem Filaretów” w Tuhanowiczach. Zespoły poznańskie.

68376

N a P o m o r z u

Lidzbark --- Kartuzy --- Chmielno

Obóz zespołów żeńskich Okręgu

Warszawskiego i Krakowskiego

Lidzbark koło Działdowa. Woj. Pomorskie.

Obóz w Lidzbarku.

Lidzbark. Koło opieki nad dziećmi — „w akcji”.

Najliczniejszy obóz żeński miał miejsce w Lidzbarku. Z Okręgu Krakowskiego przybyło uczestniczek 50, instruktorek 6, z Okręgu Warszawskiego uczestniczek 38, z Warszawy uczestniczek 49, instruktorek 7, 5 instruktorek W. F. oraz 4 instr. z innych okręgów, kolonja dziecięca 30 dziewcząt, razem 189 osób. Obóz rozłożył się na terenie byłego obozu P. W. K. Wspaniałe urządzenie obozu: boisko, pływalia (teren obozu należy do D. O. K. V.), przyczyniło się niemało do radosnego tempa życia na obozie.

Praca samokształceniowa skupiała się w zespołach i grupach. Omawiano zagadnienia ideologii i podstaw organizacyjnych „Straży Przedniej”, poglądy społeczno-polityczne, zagadnienia psychologiczno-wychowawcze oraz metody samokształcenia. Formą pracy samokształceniowej była lektura, referat, lub zagajenie połączone z dyskusją.

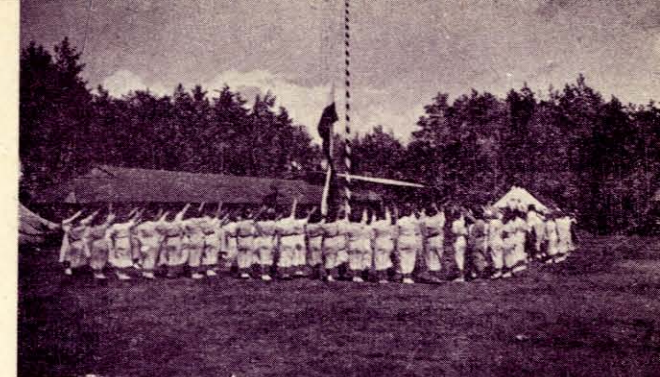
Komórkami pracy realizacyjno-poznawczej były koła: 1) krajoznawcze, 2) współpracy z kobietami wiejskimi, 3) współpracy z młodzieżą wiejską, 4) opieki nad dziećmi wiejskimi, 5) współpracy z kolonją dziecięcą, 6) higieny wsi. Szczególnie wartościowym na przyszłość było nawiązanie kontaktu z wsiami pogranicznymi, gdyż pozwolił on zapoczątkować akcję t. zw. „wici granicznych”.

Ożywiały bardzo życie obozu wycieczki. W czasie trwania obozu odbyło się 5 wycieczek: 1) do Działdowa, 2) na teren Prus Wschodnich (Dąbrowno — Tannenberg — Olsztynek — pola grunwaldzkie), 3) do Bryńska, 4) do wsi pogranicznych: Uzdowo, Brodowo, 5) na jezioro Brodnickie. Szczególnie interesującym było zwiedzenie takich zabytków, jak muzeum mazurskie, oraz pomnik w miejscu, gdzie padł wielki mistrz krzyżacki.

Na obozie przeprowadzono ankiety, dotyczące pracy instruktorek oraz wyników obozu.

Prócz stale urządzanych ognisk, na które często przychodziła ludność okoliczna, odbyło się święto Kadrowki, na które przybyło około 1500 osób, i „Koncert na powodzian” przy współpracy miejscowego

W Tannenbergu (Prusy Wschodnie). Wycieczka obozu żeńskiego z Lidzbarka.

„Sztan-da-ro-wi cześć!” Obóz w Lidzbarku.

W Tannenbergu (Prusy Wschodnie). Wycieczka obozu żeńskiego z Lidzbarka.

komitetu z pośród ludności. Obóz zakończyło uroczyste ognisko połączone ze ślubowaniem.

Obóz męski zespołów śląskich, poleskich i wołyńskich w Chmielnie k. Kartuz

W obozie wzięło udział 78 uczestników i 12 instruktorów ze Śląska, 35 uczestników i 7 instruktorów z Polesia, 20 uczestników i 4 instruktorów z Wołynia. Obóz rozłożono na miejscu poprzedniego obozu instruktorskiego. Pracowano w trzech gru-

pach regionalnych (Śląsk, Wołyń, Polesie), dzielących się na zespoły. Czas przedpołudniowy wypełniała praca samokształceniowa, popołudniu — społeczno-realizacyjna. Pracę samokształceniową prowadzono w formie zebrań ogólnoobozowych

Śniadanie na ściernisku. Obóz śląsko-polesko-wołyński na Kaszubach. Koło pomocy żniwiarzom.

oraz wewnątrz zespołów. Na zebraniach ogólnoobozowych przepracowano zagadnienia z następujących dziedzin: zagadnienia organizacyjno-metodyczne, społeczno-ideowe (kwestje mniejszościowe, ekonomiczne, problemy młodej wsi, rola inteligencji wobec mas), oraz kierunki wychowania gospodarczego.

Dyskusje toczyły się w ramach tez, doręczanych zespołom i przepracowanych przez nie w przeddzień zebrania.

Na obozie uruchomiono bibliotekę, która dostarczała lektury na temat omawianych zagadnień.

Praca realizacyjna zorganizowana była w ogólnoobozowych kołach, a mianowicie w kole pomocy żniwiarzom, imprez wiejskich, krajoznawczym, spółdzielczym i prasowym. Urządzono 14 ognisk dla ludności w 10 wsiach okolicznych, o programie artystycznym połączonym z popularyzacją zagadnień obrony państwa, spółdzielczości, higieny i czytelnictwa. W programie ognisk uczestniczyła czynnie ludność

kaszubska, zwłaszcza młodzież szkół powszechnych, wnosząc wiele ciekawego materiału folklorystycznego. W czasie żniw zorganizowano zespół żniwiarski, który niósł wydatną pomoc ludności okolicznej.

Wynikiem ogólnoobozowej pracy była akademja ku uczczeniu 20-lecia wymarszu Pierwszej Kompani Kadrowej, urządzona wspólnie z obozem żeńskim, według programu uzgodnionego z komitetem obywatelskim w Kartuzach. W dniu 11 sierpnia odbyło się w Chmielnie uroczyste odsłonięcie pomnika, wystawionego przez zeszloroczny obóz instruktorski Straży Przedniej w rocznicę wyzwolenia ziemi kaszubskiej. Uroczystego odsłonięcia dokonał starosta powiatu, w imieniu Chmielna przejął pomnik soltys tej ziemi.

Wycieczki krajoznawcze obozu objęły wędrówki po „Szwajcarii Ka-

„Brygada”. Fragment z uroczystego ogniska w dn. 6 sierpnia w Kartuzach.

szubskiej“ oraz dwudniową wyprawę na morze. Program wycieczki morskiej objął przemarsz w mundurach przez Gdańsk, przejazd statkiem do Zoppot i Jastarni, zwiedzenie Helu i Gdyni.

Obóz zamknięto ogniskiem połączonym w Chmielnie w obecności reprezentantów władz, organizacyj i ludności. Przy ognisku nowoprzyjeści członkowie Organizacji złożyli uroczyste ślubowanie organizacyjne.

Oboz żeński polesko-wołyński

Wzgórze Wolności – Kartuzy.

Na otoczonem lasami Wzgórza Wolności, opodal Kartuz, rozłożył się obóz żeński okręgów poleskiego (35 uczestniczek, 5 instruktorek), wołyńskiego (24 u., 4 in.), śląskiego (44 u., 4 in.).

Praca samokształceniowo-ideowa prowadzona w formie referatów i dyskusyj zespołowych, czy też ogólnoobozowych, wypełniała czas przedpołudniowy. Poświęcono 12 zebrań na omówienie szeregu zagadnień z dziedziny światopoglądowej, metodyczno-organizacyjnej, jak i społeczno-gospodarczej.

Praca realizacyjna skupiała się w 5 kołach międzyzespołowych: prasowym, krajoznawczym, opieki nad dzieckiem w okolicznych wsiach, imprezowym i spółdzielczym. Koło opieki nad dzieckiem zajęło się dziećmi z okolicznych wsi, gromadząc je w obozie na zabawach, pogadankach i t. p. Prócz tego koło podjęło prace w świetlicy Z. O. K. Z. Koło imprezowe, prócz pracy wewnętrznej (układanie programu ognisk), wyjeżdżało z ogniskami tak-

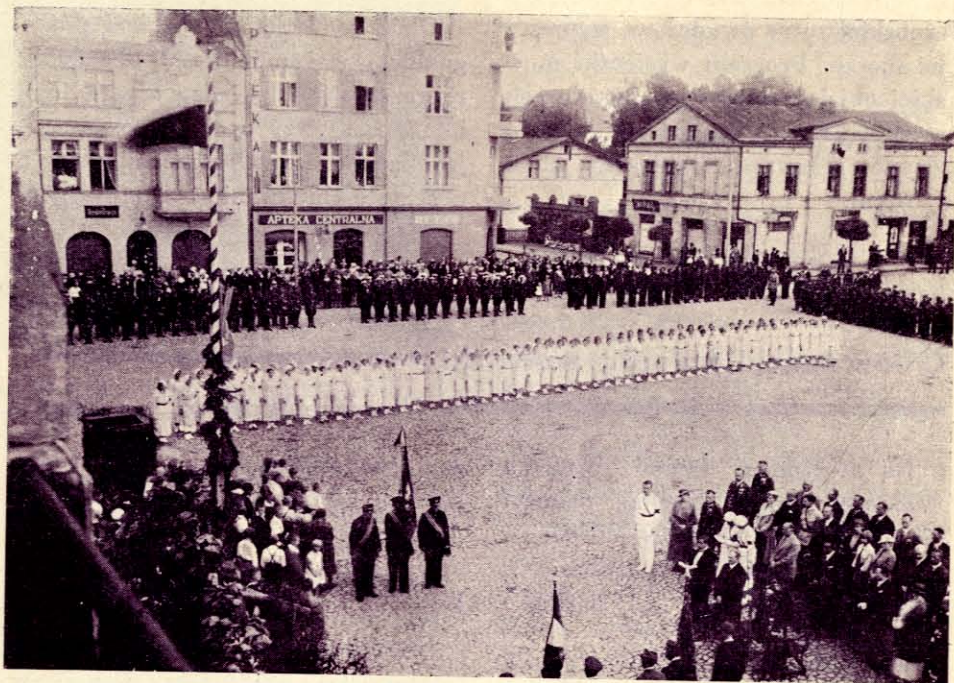
że i do dalszych okolic. Koło spółdzielcze ofiarowało dochód ze spółdzielni, 44 zł. 67 gr., Komitetowi Pomocy Ofiarom Powodzi. Gazetka, biblioteka, radjo, wypożyczone z miej-

Z Gdańska na Hel. Postój w Gdyni. Wycieczka żeńskich i męskich obozów Śląska, Polesia i Wołynia.

scowej firmy, urozmaicały i umilały czas spędzony w obozie.

Uroczyste obchodzono święto Kadrowki i związane z niem ślubowanie.

6-ty sierpnia w Kartuzach. — Obóz żeński.

Obóz wziął udział w dwudniowej wycieczce lądowo-morskiej, urządzo- nej wspólnie z obozem męskim do Gdańska, Zoppot, Gdyni i na Hel.

Obóz zespołów pomorskich w Jordanowie

Obóz liczył 76 uczestników ze wszystkich szkół pomorskich i 8 instruktorów. Zespoły w liczbie 6 postawiły sobie za zadanie—obok pracy samokształceniowej i wyszkoleniowej—poznanie Podhala i jego ludu, oraz krzewienie wśród podhalan znajomości Pomorza. Praca realizacyjna w zespołach i kołach specjalnych miała więc przede wszystkim charakter widowiskowy. W szeregu ognisk dla podhalan strażownicy przedstawili fragmenty z dziejów, kultury, sztuki i języka kaszubów. Materiały i stroje kaszubskie przewieziono z teatrów ludowych pomorskich. Większą imprezą stanowiła sztuka p. t. „Wesele na Kaszubach“, odegrana w gmachu Ratusza w Jordanowie, z udziałem „jordanowianek“, na tle dekoracji morskich, wykonanych przez koło plastyczne. Dochód w sumie około 100 zł. przeznaczono na powdzian.

Wycieczki krajoznawcze dotarły do Babiej Góry, przez Zawrat do Morskiego Oka, do Krakowa, Wieliczki i Naprawy.

Ponadto cały obóz podzielony na zespoły pracy, pracował wydatnie przez szereg dni przy budowie nowego mostu na Skawie, na miejscu dawnego, zerwanego przez powódź.

Pracę samokształceniową prowadzono na zebraniach ogólnych i w

Budujemy mosty. Grupa uczestników obozu pomorskiego w Jordanowie przy naprawie zerwanego przez powódź mostu na Skawie.

zespołach. Podstawą prac zespołów były ustępy „Wskazań“ Adama Skwarczyńskiego. Treść ogólnoobozowych referatów, zebrań i dyskusyj stanowiły zagadnienia ustrojowe,

nasz dorobek państwowy, zagadnienia narodowościowe, młodej wsi, zadania młodej inteligencji i in. Prelegentami byli członkowie kadry, którzy w ciągu całego roku przeprowadzali odpowiednie zagadnienia. Celem dyskusyj plenarnych i zespo-

wych było ustalenie wspólnych tez i wytycznych dla prac zespołów w ciągu roku.

Uczestnicy powrócili na niziny pomorskie, wioząc ze sobą wdzięczność ludności Jordanowa i przywiązanie do okolic tatrzańskich.

Obóz pomorski w Jordanowie. W środku p. kurator Pollak.

W lasach smardzewickich

Obóz żeński Okręgu Łódzkiego

Z Łodzi i jej okolic: Zgierza, Łęczycy, Pabjanic, Zduńskiej Woli, Kalisza, Wielunia, Piotrkowa, Tomaszowa zjechało na obóz do lasów smardzewickich pod Białą Górką 66 uczestniczek i 7 instruktorek. Obóz podzielił się na 6 zespołów, które liczyły 8 do 12 uczestniczek.

Praca wewnętrzna obejmowała gawędy, dyskusje ogólnoobozowe i zespołowe, ogniska, bibliotekę i świetlicę. Prócz tego zespoły prowadziły pracę społeczno-poznawczą na terenie okolicznych wsi. Gawęd i dyskusyj ogólnych odbyło się 20 w dziedzinie zagadnień ideologiczno-organizacyjnych, regionalizmu polskiego, światopoglądowych oraz zagadnień społeczno-politycznych współczesnej Europy i Polski. Pomocą w pracy wewnętrzno-dyskusyjnej była biblioteka, odpowiadająca treściowo omawianym zagadnieniom.

Praca społeczno-poznawcza polegała na zaznajamianiu się z życiem okolicznych wsi i na nawiązywaniu kontaktu z ludnością.

Zespoły wzięły udział we wspólnej wycieczce do Spawy, gdzie zwiedziły letnią rezydencję Pana Prezydenta Rzplitej.

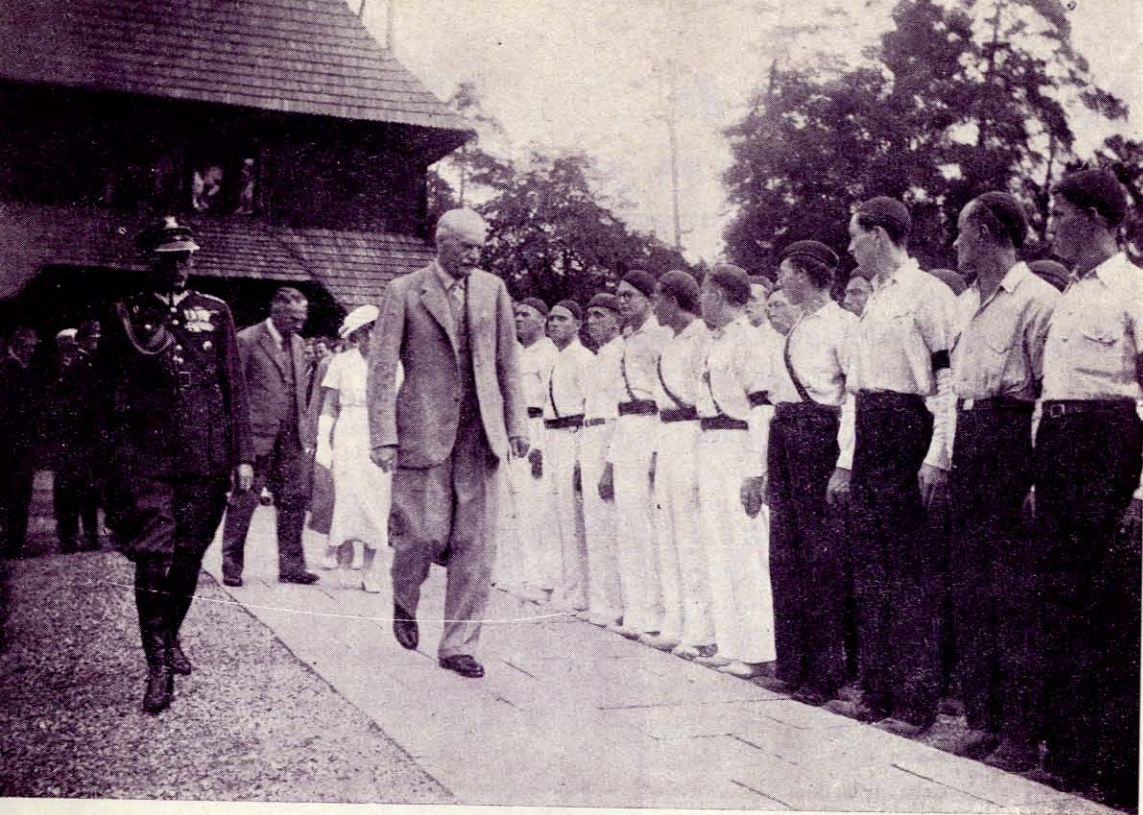
Na zakończenie obozu odbyło się przy ognisku uroczyste ślubowanie.

W lasach smardzewickich. Obóz żeński zespołów łódzkich.

Dyskusja w lesie. Obóz łódzki.

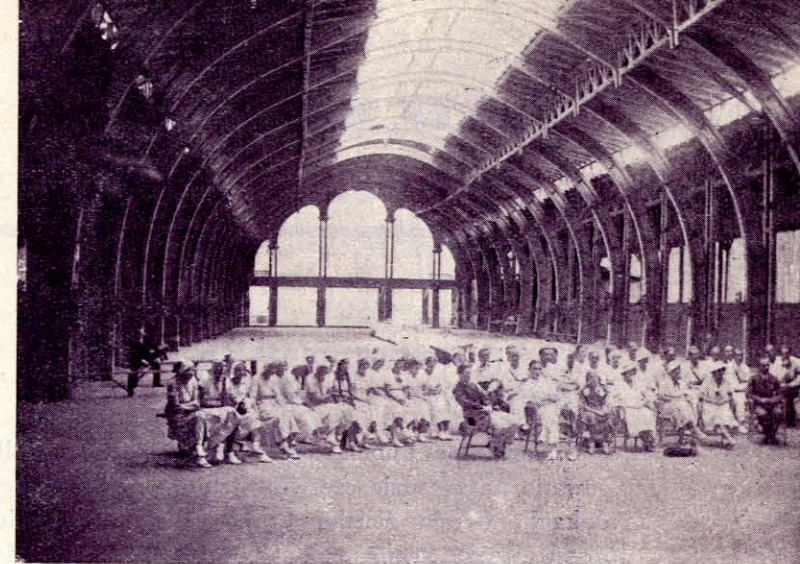
Przed Najwyższym Dostojnikiem Państwa. Obozy Łódzkie w Spale.

Obóz męski Okręgu Łódzkiego

Obóz odbył się w terminie przeznaczonym od 28 lipca do 16 sierpnia. Skład obozu wynosił 54 uczestników ze wszystkich ośrodków Straży w Okręgu Łódzkim i 12 instruktorów. Obóz dzielił się na 3 zespoły, w których zachowano strukturę organizacyjną z podziałem na koła realizacyjne. Praca ideowo-wewnętrzna prowadzona była w gawędach zespołowych i ogólnoobozowych, przyczem zebrania zespołów, oparte o wybraną lekturę, prowadzili kolejno uczestnicy w zespołach. Celem gawęd ogólnoobozowych było wysunięcie tez, dyskusji

wanych następnie w zespołach, poczem wyniki pracy referowano powtórnie na plenum. Według tych metod pracy omówiono na zebraniach i w zespołach całokształt zagadnień organizacyjnych i programowych, przepracowano ustępy „Wskazań” Adama Skwarczyńskiego, poruszono zagadnienia metod i celów społecznego samowychowania ze szczególnym uwzględnieniem typu młodego działacza społecznego.

Pracę realizacyjną prowadzono w kole spółdzielczym, prasowo-bibliotecznym, świetlicowym, foto-krajoznawczym i estetycznym. Spółdziel-

Wieczornica w Spale.

nia przeznaczyła dochód na powodziań. Koło biblioteczne ofiarowało 100-tomową biblioteczkę dla miejscowego „Siewu” i 36-tomową biblioteczkę szkole powszechnej w Nagórzycach. Koło świetlicowe zorganizowało 7 wieczorów świetlicowych dla dzieci i 7 wieczornic dla dorosłych, oraz 2 ogniska z urozmaiconym programem świetlicoworozrywkowym. Koło krajoznawcze opracowało album historyczno-geograficzny okolicy, bogate w materiały opisowe. Koło artystyczne urządziło szereg ognisk wewnętrznych.

Uroczyste ognisko poświęcono pamięci Adama Skwarczyńskiego, 20-leciu Kadrówki, „Wodzowi Narodu i Żołnierzowi”.

Uroczystym dla obozu dniem była niedziela, spędzona w Spale. Odbył się raport, odebrany osobiście przez Pana Prezydenta Rzplitej, zwiedzenie rezydencji, śniadanie w hali sportowej, popisy artystyczne, oraz wieczornica towarzyska.

W ostatnim dniu odwiedziła obóz Pani Prezydentowa Mościcka, która wzięła udział w ognisku i uroczystym ślubowaniu uczestników.

W lasach augustowskich

Obóz zespołów męskich i żeńskich Okręgu Lubelskiego w Serwach

Obóz Okręgu Lubelskiego zorganizowano na zasadzie częściowej koedukacji. Grupa żeńska liczyła 38 uczestniczek, grupa męska, obozująca w odległości 2 klm. — 42 uczestników. Administracyjnie obozy stanowiły całość. Dzień obozowy zorganizowany był wspólnie, wspólne były zajęcia, posiłki i ogniska.

Obóz dzielił się na 4 zespoły żeńskie i 3 męskie.

Ośrodkiem pracy samokształceniowej były odpowiednio zorganizowane zespoły młodsze i starsze. Praca młodszych obejmowała metodykę i instrukcje organizacyjne Straży Przedniej, zespoły starsze opracowywały materiały na zebrania ogólnie-

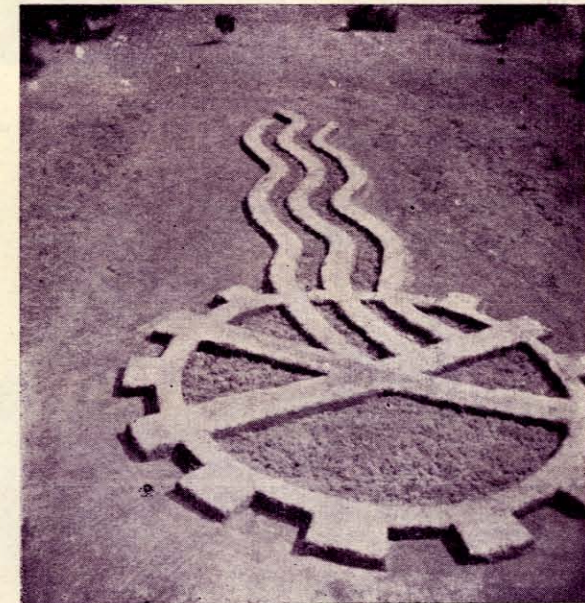
Obóz koedukacyjny Okręgu Lubelskiego w Serwach.

obozowe. W ramach prelekcji i dyskusyj ogólnie-obozowych opracowano wytyczne ideowe i metodyczne pracy społecznej młodzieży, zagadnienia polskiej racji stanu, oraz zapoznano się z zagadnieniami społeczno-ustrojowymi Europy powojennej. Zebrania odbywały się z udziałem zaproszonych prelegentów.

2¹/₂ godziny dziennie poświęcano na wyrobienie dzielności i sprawności fizycznej. Wielkiem powodze-

niem cieszył się sport wodny, pływanie i kajaki. Przy końcu obozu urządzono zawody sportowe.

Obóz odbył 4-dniową wycieczkę pieszą do Jeziora Miklaszewskiego oraz do stacji hydrobiologicznej w Wigrach. Marsz powrotny, 40 klm., traktowany był jako wyczyn sportowy z okazji przypadającego 20-lecia wymarszu Pierwszej Kompanji Kadrowej z Krakowa.

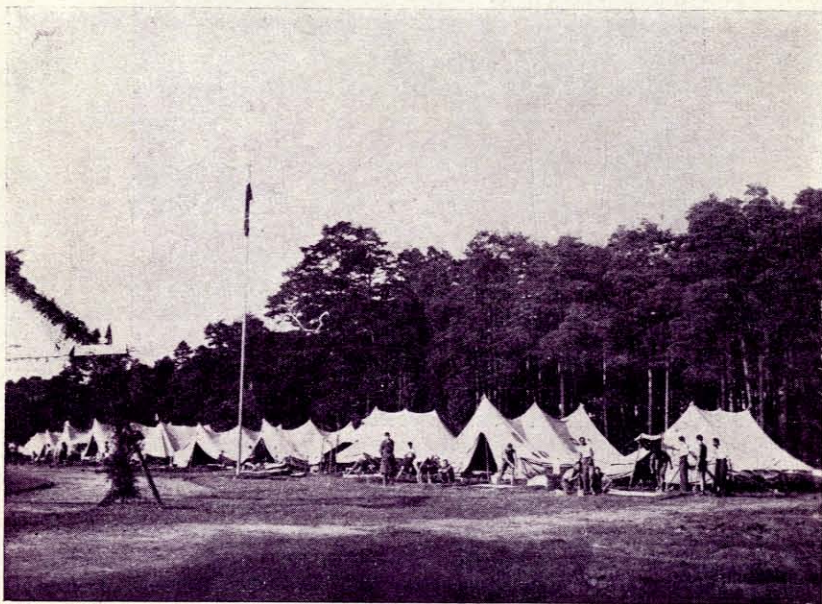

Obóz zespołów krakowskich w Hermanicach k/Ustronia

Pierwotnie miejscem obozu miała być Łososina koło Limanowej. Obóz organizowano na gruncie współpracy z sąsiednimi obozami OMP-u, Z. S. i młodzieży wiejskiej. Powódź uniemożliwiła plany i w ostatniej chwili Okręg Krakowski „zaimprovizował” obóz na Śląsku. W obozie wzięło udział 106 uczestników, 7 uczniów polskich gimnazjów zagranicą, oraz 14 instruktorów. Uczestnicy zorganizowani samorzutnie w 7 zespołów podjęli na okres trzytygodniowy pracę w 2 kierunkach: samokształceniowym i realizacyjnym. Praca samokształceniowa, pro-

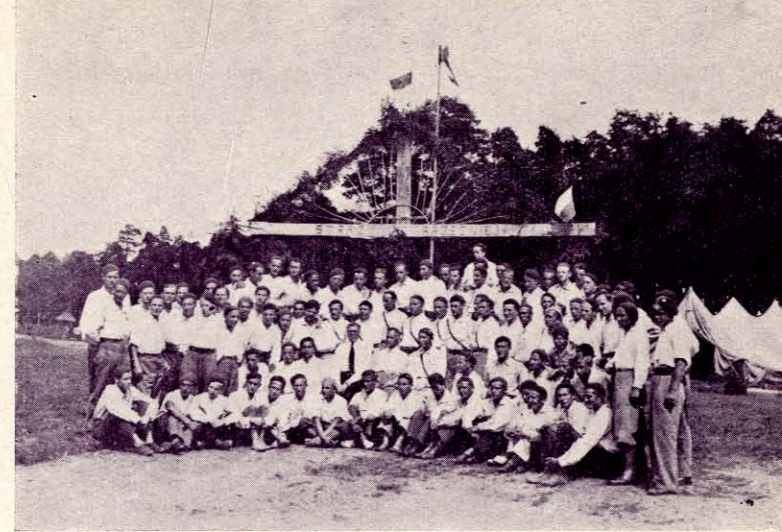
Świetlica-namiot.
W głębi portret Adama Skwarczyńskiego

Obóz krakowski męski w Hermanowicach. (Śląsk).

wadzona w czasie przedpołudniowym, dotyczyła zagadnień rozwojowo-organizacyjnych, ujętych w kilkanaście tematów szczegółowych, oraz zagadnień z dziedziny samowychowania, jego celów etyczno-społecznych i metod praktycznych. Treścią pracy wewnętrznej zespołów były „Wskazania” Adama Skwarczyńskiego.

Praca realizacyjna objęła sąsiedni obóz „Orląt”, okoliczne organizacje społeczne i osiedla. Szereg ognisk o wspólnie przygotowanym programie, praca w dziedzinie wychowania fizycznego wśród „Orląt”, oraz impreza „Na powodzian” w Ustroniu pozwoliła zespołom choć w części zrealizować swe plany wakacyjnej praktyki społecznej, dla której

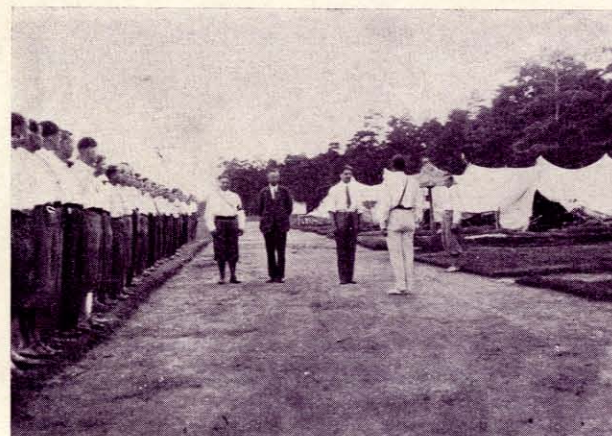
Grupa obozowa w Hermanowicach w środku ob. V-Prezes K. Makuch.

tak bogaty teren stanowić miała Łososina.

Kadra instruktorska w własnym zakresie przepracowała w ciągu obozu plan współpracy w okręgu, celem objęcia siecią porozumienia organizacyjnego wszystkich ośrodków strażowych.

Zespoły odbyły dwie wycieczki bliższe: do Skoczowa i na Czantorję.

Obóz Krakowski odwiedził znakomity pisarz śląski, Gustaw Morcinek, który wygłosił gawędę na temat ludu śląskiego i jego dziejów.

Raport przed Naczelnikiem Organizacji. Na zdjęciu – znakomity gość obozu – Gustaw Morcinek.

Opracowano w Referacie Pras.-Wyd. G. W. W.

Kc

69376

DRUKARNIA KRAJOWA

OHŁODNA 44

TELEFON 5 88-70

W W A R S Z A W I E